

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Præsentiam Dei cognitam efficax esse remedium contra peccatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Psal. 138. at ibi & Cæsar, & Deus est. Quæret Garamantes & Indos? iam ante ibi est Deus. *Quo ibo à spiritu tuo*, ait David, & quo à facie tua fugiam? Si ascendero in calum, tu illic es: si descendero in infernum, ades. Si sumpero pennas meas diluculo, & habitauero in extremitate maris; etenim illuc manus tua deducet me, & tenebit me dextera tua.

Iob. 11. 8.

Ephes. 3.14.

Affonat Iob his verbis: *Excelso cælo est*, & quid facies? profundior inferno, & unde cognoscet? longior terra mensura eius, & latior mari. Subscriptit Apostolus, qui affirmat, se, *huius rei gratia*, flectere genua sua ad Patrem Domini nostri IESV Christi, cuius rei gratia? *Vt possitis*, inquit, comprehendere, cum omnibus Sanctis, *qua sit latitudo*, & *longitudo*, & *sublimitas*, & *profundum*; per quas dimensiones Dei Omnipræsentiam explicamus; immo intelligimus etiam per *Longitudinem*, Dei, pænitentiam peccatoris per tot annos expectantis, longanimitatem & patientiam; per *Latitudinem*, eius diffusissimam charitatem, qua etiam ipsos suos complectitur inimicos; per *Sublimitatem gloriae* celsitudinem, quam diligentibus se præparauit; per *Profundum* damnationem & misericordiarum abyssum, in quam impios præcipitabit.

I X.

Absentiuo hero, seruus fit audacior; cum autem ille redit domum, vela malitia contrahit. Quis, in præsentia Iudicis pro tribunali sedentis, & extrema supplicia minitantis, audeat eius legem transgredi, iussa negligere, immo omnia, illius ingratij, & illi contraria perpetrare? quis, in conspectu regis amplissima præmia proponentis, mandata leuissima detrectare? Multo intolerabilius audacia est, Deo præsente, & inextinguibiles flamas intentante, easque vel iam statim potente immittere, sanctissimas eius leges prævaricari; aut sempiternæ gloriæ præmia aspernari. Siquidem & naturalis ratio, & supernaturalis fides docet, eum nobis esse præsentissimum, & coniunctissimum, nec tantum è cœlo nos prospicere & gubernare, sed etiam intime inspicere omnes nostras cogitationes, omnia desideria, omnia vota, omnes spes & amores, omnes timores & rancores, omnes affectus, omnium renes & corda perscrutari. Si enim infinitus est in substantia, debet etiam infinitus esse in extensione & præsencia; & adeò non tantum in cœlo, sed in omni omnino loco, in omni spacio, & in omni re existente existere; usque adeò, ut nullares tam magna sit, quam substantia sua non impletat, nulla tam parua, in qua non totus inueniatur; neque villa res tam nobilis

aut

aut vilius, nullus locus tam amplius aut angustus, in quo non Deus & tota substantia virtusque illius existat. Hinc ille: *Non longè est ab unoquog, nostrum: in ipso enim vivimus, & mouemur, & sumus.* In ipso tanquam in efficiente, tanquam in basi & vase capiente, tanquam in sede & fundo sustentante, tanquam in aere conseruante, tanquam in domicilio protegente, & tanquam in fundamento firmissimo, teste S. Dionysio. Itaque praesentia Dei non exigit tantum potentiam & inspectionem, sed etiam intimam cojunctionem; quam qui agnoscit, velut clypeo se muniat, quo omnes Sancti in huius vitae militia sunt vsi. Hinc enim Apostolus ait: *Ut possitis comprehendere, cum omnibus Sanctis;* omnes enim Sancti praesentiam, & immensitatem Dei comprehendenterunt. *Quin & ipsi Ethnici,* quod merito ruborem iniicit Christianis. Nam Seneca est illud praeceptum: *Sic cum Deo loquere, quasi homines audiant: sic cum hominibus, quasi Deus te audiat.* Et Thales septem Graciarum sapientum unus dicebat: *homines sibi persuadere debere, Deos omnia cernere, Deorumq; omnia esse plena, ut coram illis castè & sanctè vivant.* Qui etiam rogatus, num facta iniqua Deos laterent? respondit: *Ne cogitata quidem, secretis enim cogitationibus caeleste Numen adeat, & interest.*

Quare, qui hanc fidem habet, potest Deum debetque in omnibus rebus credere praesentem, non tantum tanquam in effectu, vestigio, atque imagine; sed etiam ut ibi reipsa latente, & velut velo tectu, cum sint omnes creaturae veluti sipariu & velamen Sanctarum tegentia. Si quis Principem sciret, post tapetia absconditum, aut, ut olim post cortinas ac velum Iudicem, an auderet contra eum loqui? Et loquuntur homines contra Deum, post, & in omnibus creatis rebus existentem? *Enipse stat post parietem nostrum,* respiciens per fenestras, proficiens per cancellos; audit omnia, videt omnia, arbitratur omnia. Iubebat Alfonius Arragoniae Rex, sub tentorio, consistens militem extra tentorium de se male loquentem, longius recedere, eò, ubi à rege non audiretur. An non iubet & Deus homines linguam compescere vibratam in eum, sub omni creatura, consistentem? Et quod ibit homo, ut Deus non adsit? non audiat? Nusquam ergo maledicendus, ubique est benedicendus; cum in omni loco, mentis intuitu eum contemplationeque, possimus cognoscere praesentem. Si quis irascentem, si blasphemantem, si digladiari, rixari, latrocinari, calumniari volentem intro-

X.

Cant. 2.9.

G du.